

◊ חולקים-disputants	■ מימרא-מחלוקת מירום וחורה-question-and-answer!
◊ נקודת מרכזית לסיכום וחורה- central point for summary and review-	ן קווישאי- challenge ?
< מובאה של פיסקה קומתת- insertion of an earlier segment-story-O מעשה- story-!	שאלת מירוץ- question !
key: מקרים-cases:	ראייה- proof-

Talmud Navigator			
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
הוא דנה נפשיה דרבו, גزو רבנן תעניתו ובעו רחמי, אמר ר' כל מאן דאמר נה נפשיה דר', זכר בחרב.	מיאר מאן דאמר	◊ ○	קד.
סלייא אמרתיה דרב לייגרא, אמרה: עלייני מבקשין את רבי והתחזוני מבקשין את רבי, יהי רצון שיכוף מהתנות את העלויונם. כיוון זה הוא מכמה ומנני דעיל בית הכסא, וחילין תפילין ומינה להו וקמצטרע, אמרה: יהי רצון שיכופו עלויונם את התהנותים. ולא הוא שתקני רבנן מליבני רחמי, שקרה כהו שא מדיא מאיגרא [לארעה], אשיתיקו מרחמי וננה נפשיה דרבו.		◊ ○ ◇	קד.
וזל עיינן.	אמרו ליה רבנן לבך קפרא:	○	קד.
אזל אשכחיה דנה נפשיה, קרעיה ללבושה ואהדריה לקרעה לאחוריה	[בר קפרא]	○	קד.
אראלם ומזכקים אחזו בארון הקודש, נצחו אוראלם את המזכקים ונשבה ארון הקודש	פתח ואמר: [בר קפרא]	■ ○ ◇	קד.
אמרו ליה: ננה נפשיה?		▲	קד.
אתון קאמורתו ואנא לא קאמינא.	אמר להו: [בר קפרא]	!	קד.
בשות פתרתו של רבי, זקהל עשר אצבעותיו כתפי מעלה, אמר ר' רשב"ע, גלווי ויזוע לפניך שיגעתו בעשר אצבעותי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה, יהי רצון מלפניך שישא שלום במנוחתי, יצטה ב"ק ואמרה: (ישעה נ"ג) באה שלום ינוח על משכבותות.		○ ◇	קד.
על משכבר מיבשי ליה		?	קד.
מסיעיע ליה לר' חייא בר גמא		!	קד.
בשבעה שהצדיק נפטר מן העולם, אמרים מלאכי השרת לפני הקב"ה: רשב"ע, צדיק פלוני בא אומר להם: יבווא צדיקים ויצוואו לך ראותו, ואומרם לו: הבא שלום, ינוח על משכבותות.	דאמר رب היה בר גמא אמר ר' יוסי בן שאלה:	■ ! ◇	קד.
בשבעה שהצדיק נפטר מן העולם, שלשmittot של מלאכי השרת יוצאות לקרותו, אחת אומרת לו: בא בשלום, ואחת אמרתת: הולך נכה, ואחת אומרת לו: הבא שלום ינוח על משכבותות.	רבי אלעזר:	◇ ◇	קד.
בשבעה שהרשע נارد מן העולם, שלשmittot של מלאכי הבלז יוצאות לקרותו, אחת אומרת: (ישעה מ"ח) אין שלום הא לה לרשותם, ואחת אומרת לו: (ישעה נ') למשעבה ישכב, ואחת אומרת לו: (יזוקאל לב) רדה והשכבה את ערלים.		◇ ◇	קד.
כל זמן שהוא בבית אביה - גובה כתובתה לעלום, כל זמן שהוא בבית בעלה - גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים, שיש ב"ה שנים שתעשה טוביה כבוגר כתובתה, דברי ר' מאיר אמר משום רשב"ג	רבי מאיר אמר משום רשב"ג:	◆ ◇	קד.
כל זמן שהוא בבית בעלה - גובה כתובתה לעלום, כל זמן שהוא בבית אביה - גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים.	הכמים:	◆ ◇	קד.
מתה, יורשה מוכירין כתובתה עד עשרים וחמש שנים.		■	קד.
ענניה שבישראל עד עשרים וחמש שנים, ומרתה בת ביתוס עד עשרים וחמש שנים?	אבי לר' יוסף:	?	קד.
לפומ גמלא שיחנה.	אמר ליה: [רב יוסף]	! ◇	קד.
לרבי מאיר, מהו שתתשלש? מהו?	אבייעיא להו:	▲ ◇	קד.
תיקו.		■	קד.
כל זמן.	הכמים:	■	◀
אתאי קודם שקיית החמה - גובה כתובתה, לאחר שקיית החמה - לא בגבאי, בהיה פורה אהילתא?	אבי לר' יוסף:	?	קד.
איין, כל מdat החכמים כן היא, בארכבים סאה - טובל, בארכבים סאה חסר קורוטוב - איינו יכול לטבול בהן.	אמר ליה: [רב יוסף]	! ◇	קד.
העדי רב ישמuttle ברב ביוסי לפני רבי, אמר משום אביה: לא שננו אלא שאין שטר כתובה יוצאת מתחיה, אבל שטר כתובה יוצאת מתחיה דידייה - גובה כתובתה לעולם	רב יהודה אמר רב:	◆ ◇ ◇	קד.
איפלו שטר כתובה יוצאת מתחית דידייה - אינה גובה אלא עד עשרים וחמש שנים.	רבי אלעזר:	◆ ◇ ◇	קד.
ב"ח גובה שלא בהזוכה	מתיב רב ששთ:	■ ? ◇	קד.
היכי דמי?		▲ ?	קד.
אי דלא נקט שטרא		! ?	קד.

◊ חולקים-disputants ◊ נקודת מרכזית לטיעום וחזרה-review central point for summary and review	♦ מימרא-א מירא-disproof ן קושיא-א challenge קוזמת-א question < מובאה של פיסקה קוזמת-א story story-O מעשה-א proof!
key:	■ מירא-א key

תובות-הנושא את האשה				Talmud Navigator
מימרא		מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
במאי גברי?			ן	קד.
אלא דנקיט שטרא			ן !	קד.
וב"ה הוא דלאו בר אהולי הווא, והוא אלמנה אהילתה			ן	קד.
לעלום דלא נקיקט שטרא, והכא במאי עסקיןן - כשבחיב מודה.		הוא מותיב לה, והוא מפרק לה:[רב שש]	◊ !	קד.
גירושה - הרוי היא כבעל חוב	זה אמר ר' אלעא, שונין:		■ ◊	קד.
היכי דמי?			ן ^	קד.
אי דלא נקוטא כתובה			! נ	קד.
במאי גבאי?			ן	קד.
אלא לאו דנקיטא כתובה			! נ	קד.
גירושה היא דלאו בת אהולי היא, הא אלמנה אהילתה			ן	קד.
הנא נמי כשבחיב מודה.			!	◊ קד:
תבעה כתובתה - הרוי היא כבתהלה, ואם היה שטר כתובה יוצא מתחת ידיה - גובה כתובתה לעולם.	רב נהמן בר יצחק, תנינן רבי יודה בר קוא במתניתא דברי בר קוא:	■	◊	קד:
ילמדנו רבינו, כשטר כתובה יוצא מתחת ידיה מחולקת, או כאשר שטר כתובה יוצא מתחת ידיה? והלכה?	שלה לה רバ נהמן בר רב הסדא לרバ נהמן בר יעקב:		^ ◊	קד:
בדרכי מי?	שלה לה:[רב נהמן בר יעקב]			קד:
בשאין שטר כתובה יוצא מתחת ידיה מחולקת, אבל שטר כתובה יוצא מתחת ידיה - גובה כתובתה לעולם, והלכה בדברי הכמים.	יכ אתה רב דימי, א"ר שמעון בן פاوي א"ר הושע בן לוי משומם בר קפרא:	♦ ■ ◊	◊	קד:
לא שנו אלא מנה מאתים, אבל תוספת יש לה	רבי אבاهו א"ר יהונתן:		♦ ■ ◊	קד:
אפיילו תוספת אין לה			♦ ■ ◊	קד:
תנאי כתובה כתובה דמי.	דאמר רבי איבבו אמר רבי ננאי:	■ ■		קד:
לא שנו אלא מנה מאתים, אבל תוספת יש לה.	אתمر נמי, א"ר אבא אמר רב הונאן אמר רב:	■		קד:
אמר ליה רבי אבא לרוב הוננא: אמר רב הכי?			ן	קד:
אישתיקון קאמרט, או אשקיין קאמרת?	אמר ליה:[רב הונאן]		^	קד:
אישתיקון קאמינה.	אמר ליה:[רבבי אבא]		!	קד:
חמתיה דרב חייא אריךא אינית אהוה הוαι, ואלמנה בבית אביה הואי, זונה עשרים וחמש שנים בבי נשא. לסתוך אמרה ליה: הב לי מזוני.			◊ ○	קד:
ליית לך מזוני.	אמר לך:[רב חייא אריךא]		○	קד:
הב לי כתובה			○	קד:
לא מזוני איתך לך כתובה איתך לך	אמר לך:[רב חייא אריךא]	○	◊	קד:
תבעתיה לדינא קמיה דרבבה בר שילא.			○	קד:
אימא לי איזו גוףא דעבודה היכי הויה	אמר ליה:[רביה בר שילא]	○		קד:
זניתה עשרים וחמש שנים בבי נשא, בחוי דمرا, דבקתפא אמטאי לה.	אמר ליה:[רב חייא אריךא]	○	◊	קד:
טעמאנאי אמרו רבנן כל זמן שהוא בא בית בעלה גובה כתובתה לעולם, דאמרנן ממשום כייסופא הוא דלא כתבעה,anca נמי ממשום כייסופא הוא דלא כתבעה, זיל הב לה.	אמר ליה:[רביה בר שילא]	■	◊	קד:

<p>◊ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודת מרכזית לסתור וחוירה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קוזמת-story-O</p> <p><u>מקרה-key:</u></p>	<p>♦ מימרא- statement</p> <p>ן קוישיא-challenge</p> <p>ן שאלת-question</p> <p>ן תירוץ-answer</p> <p>ן ראייה-proof</p>
---	---

תובות-הנושא את האשה		מן דאמר	Talmud Navigator				
מימרא	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		א	ב	ג	ד	ה
לא אשגה	[רב חייא אריכא]	ו					קיה:
כתב לה אדרכתא אnicסיה.	[רבה בר שליא]	ו					קיה:
אתא לקמיה דרבא, א"ל: חזי מר היכי דנן	[רב חייא אריכא]	ו					קיה:
שפיר דנן.	א"ל:[רבא]	ו					קיה:
אמרה ליה: אי הפי,лизיל להדר לי פירי דמן ההוא יומא עד האידנא		ו					קיה:
אחווי לי אדרכתיך	אמר לה:[רבא]	ו					קיה:
חזיה דלא הוות כתוב בה ואישתמודענה דנכדים אלו דמייתנא איןון		ו					קיה:
אמר לה: אדרכתא לאו שפיר כתיבा.	אמר לה:[רבא]	ו					קיה:
אמרה ליה: תיזיל אדרכתא, אישיקול מיוםא דשלימי יומא אכזרותא עד השטה		ו					קיה:
הנו מילוי היכא דלא כתיב טעות באדרכתא, אבל היכא דכתב טעות באדרכתא ליתן לה.	אמר לה:[רבא]	■					קיה:
אמרה ליה: והא מר הוא דאמר אחריות טעות סופר הוא		?					קיה:
בזה ליכא למילמר טעות סופר הוא, ובזה אף רבה בר שליא טען, מעיקרא הוא סבור: הנו והני דידיה, מה לי מהני מה לי מהני, ולא היא, זמניינן דאולה ומשבחה להו, וובעליה מכספי, ואמר לה שkil דיזיך וhab דיין, ואתי לאפוקי לעז עלי בידינה.	אמר לה רבא:	!					קיה:
הדרן עלך הנושא							